

GIOVANNI SCARAMELLA

LA CARABINIERA

COMMEDIA IN DUE ATTI

EPOCA

SETTEMBRE 1960

21 NOVEMBRE 1988

da non cedere

CENTRO SOCIO CULTURALE

via Casazza, 46

1° CIRCOSCRIZIONE

16.30 *20 febbraio* *1990* *20*
Domenica, 13 dicembre 1987, alle ore 16, 30

LA FILODRAMMATICA DI IDRO

patrocinata dalla Biblioteca Comunale

darà

EL CUCO

di Giovanni Scaramella

brillante
Commedia ~~dialettale~~ in due atti,

~~seria e divertente~~

clausura ~~dal tessuto narrativo tutto bresciano.~~

~~Uno scorcio di vita contadina vissuto~~

~~nell'hinterland cittadino~~

~~durante gli anni '30~~

— O —

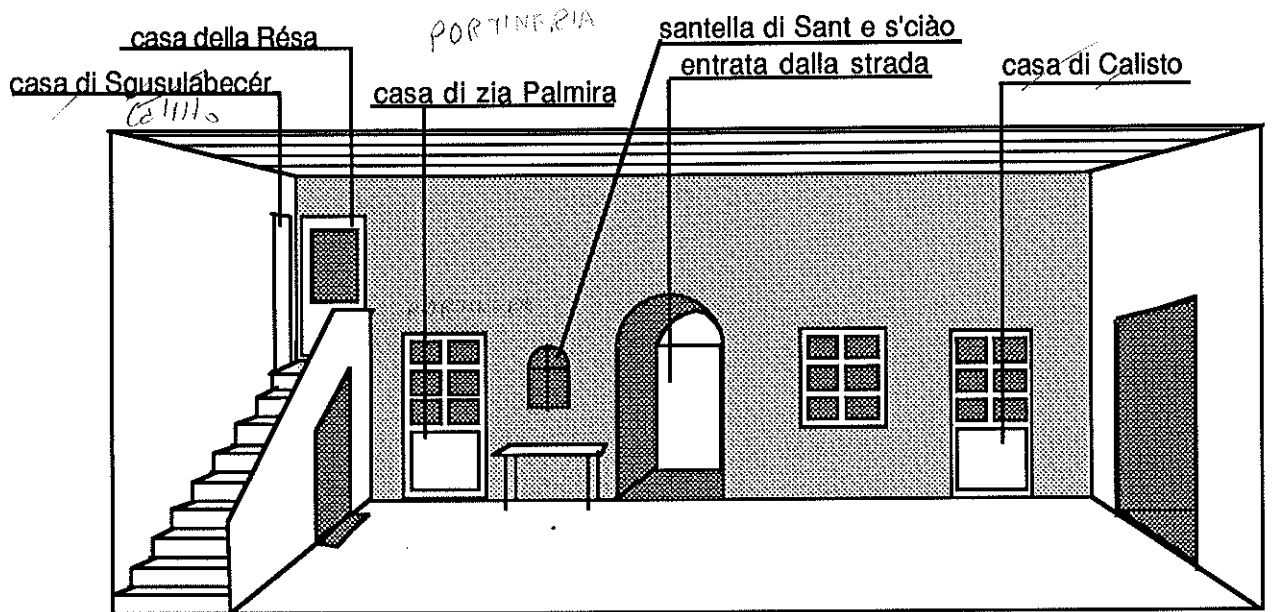
Attori e personaggi:

Marco	Bertini	Ànsa	padrone
Claudio	Bordiga	Dindùla	caterattaio (daquaröl)
Simona	Brambilla	Néne	moglie di Amicaso
Diana	Gasparini	Ciùci	figlia di Amicaso
Mara	Giacomini		pettegola
Ernesto	Ligarotti	Ci Bargi	mezzadro
Claudio	Mazzoleni	Gaèl	disoccupato
Maria	Melzani	Fèmia	comare
Marco	Micheli	Amicaso	fiduciario
Giuliano	Rizzardi	Brüs	disoccupato
Raffaella	Scaglia		pettegola
Josè	Zambelli	Sigola	comare

Replis Anfela Verdina Casati

ENTRATA LIBERA

UNA SANTA LUCIA PER TUTTI

la scena

SCENA

Scena unica: A sinistra una scala che porta al pianerottolo dove ci sono le porte di casa di Sgusùla Becér e della Résa. A pianterreno a sinistra: la porta di casa della zia Palmira. Al centro, l'uscita sulla strada e alla destra, una finestra e una porta; quelle della casa di Callisto. Al fianco, un'uscita per il resto del fabbricato. Tra la porta della zia Palmira e l'uscita centrale, una nicchia coi soli fiori e lumino, che doveva essere la nicchia del Sant e s'ciào. Un tavolino sotto la nicchia. Altro, sedie, vasi ecc. a volontà.

PERSONAGGI:

La Carabiniéra

Cristelli Geremìa, detto Sgusùla Becér

Cia Ruscùna, fidanzata di Geremìa

Résa, vedova, madre di don Tóne

Gèfa, madre di Nàno

Callisto, padre di Zirbì e marito di Rōja Grèsta

Rōja Grèsta, moglie di Callisto

Sindaco del paese

Don Péder, parroco del paese

?

Marco Revelli
Jose Zumbelli

?

Simona Brambilla

Claudio Bordiga

?

?

Ernesto Ligarotti

N.B. Regola ortografica: La j ha suono di S dolce di: casa, sposa.

ATTO PRIMO

Proemio

La zènt la vé a teàtro per vardà,
'mparà vergót de nöf, o möer sö
la òja de discüter, de parlà,
troà 'l sügo de töt chèl che fóm sö.

O almànch pasà dò ùre de dilèt
góder del nòs parlà, perchè pörtròp,
a' se l'è 'n bèl parlà onèst e s'cèt
j-è dré a tiràga 'l còl, come a 'n gal sòp.

Ma per chi gà majàt pà e dialèt,
nervùs e dialèt e 'l gà patìt
a sintìs dà del tógn,perchè poarèt

nel tèmp lontà e bastàrd l'éra nasìt,
chèl lé 'l pödarà dì: -Mé só 'n bresà,
ve dó i me sentimènc col cör en ma.-

Scena 1a (Geremia e Cìà Rüsçùna)

(Si apre il sipario e si vede Cìà Rüsçùna in mezzo alla scena con la schiena rivolta al pubblico che guarda Sgusùla Becér a scendere le scale. Geremia ha un'aria di placida indifferenza e fuma la sua pipa.)

Cìà (con voce contenuta) L'èt troàt?

Ger. (come sopra) Sé,ciào!...Gó saìt ribaltà a chèl che nó ghéra. Casitù, cumunsi, stremàs...gó ardàt enfinamài en dèi bocài che i spösàa amò...ma gnènt...del testamènt gnènt...gnà l'ensègna.

Cìà Te l'ó sèmper dīt che ta sét ensiminìt. Se l'éra 'na butìglia de vī scundìda, alùra sé che ta la troàet sübit...

Ger. Bèla fadìga, chèla l'è gròsa, ma 'l testamènt l'è pò 'n tochèl de càrta.

Cìà Ma posìbil che 'n tàcc àgn che ta sét stat con tò zìa ta gàbet mìa 'mparàt endó la scundìa le sò ròbe.

Ger. Ah, perchè mé, secóndo té, duzie stàga dré a chèl che la fàa lé...Pòera Rüsçùna...Mé, nàe lé la matìna, ghé dàe òn bazi, tülìe sö i me sìch sènt frànch al dé preparàcc söl taulì, per i me minùti piaceri e adìo bèl tèmpo. Mé ghé domandàe gnènt e a üli vardà ghére gnà 'l destépe de dīga gràsie. L'è 'n pecàt che la sìes mórta...mé nàe bé ànche isé...e ghére nüsü pensér.

Cìà Pòer tabalóre! Sarà löstès vīga sìch sènt frànch al dé e ìga töt quànt

ensèma de fa chèl che sa nà òja.

Ger. Béh, adès cèrto che nò. I sìch sènt frànch i ghè piö, ma sènsa nüsü testamènc, mé so tranqüil, perchè só l'ünich "eréde universàle" che ghè sö sté màdre tèra e nüsü, dize nüsü, pöl vègner a sgionfàm i gós. E alùra, che te scàldet tant la pìsa a fa.

Cia E se 'nvéce domà sàlta föra quàch testamènt segréto, come la 'mpàjet?!

Ger. Ciaparó chèl che la me darà. Staólta però, vòl mìga fa come coi sólcc de me pòer pàder. Se nó ta sét té, a ötàm a mangiài föra...

Cia Néh, té vilànch!... Cèrto che se sa spufóm, egnóm a stà nèle stànse de la tò pòera zia Palmira; ché ghé metóm 'na bèla 'ntramèza e 'l campanèl sö l'ös. Pò fóm mèter el telèfono, pò...

Ger. Pò...'n bèl gniènt, che sedenò ta sét bèla a bùna de telefonà ai Cataplì

per fat portà mèss èto de consèrva...a la siùra Cia...àrda, che a vardà la lüna,se và nel fòs!

Cia Té, òho, ta volarét mìa fam fa la vità de la piügiùna, nèh! Alùra stó 'ndó só. M'èt mìga fat trübülà asé?

Ger. Gó mìga dèt quèl...ma spèta a dì gàt quànd l'è nel sàch. Mìga prüma!...Pò, le fómne, de traài le mör mài...

Cia E té, comincia mìa a taiàm i dècc prima de müfürà la téla! Pò recórdet: Vòi saì töcc i pàs che ta fét...

Ger. (comincia a contare i passi) Giü, dù, tré, quàter...adès fó òt pas e vó föra, va bé?...té salüde, vó al Büzilì...

Cia (comprendendo l'antifona) Nò, spèta 'n momènt...mìa chèl lé pas m'entènde...chèl che ta fét a nà a l'osteria o a cercà le àltre...Östa iér, ta m'èt prümitit che ta mitiet el có a pòsto; fét cojé a mantègner la paròla? (si sentono i passi e le voci di gente che viene dalla strada) J-è dré a rià de mèsa...entàt sérca amò, che samài staséra te daró 'na ma pò a' mé a cercà e t'edarét che mé saró bùna de fal saltà föra el testamènt, se 'l ghè... Adès cambióm discórs che ghè ché zènt.

Scena 2a (Detti piü Gèfa e Résa)

(Entrano Gèfa e la Résa)

Gèfa (continuando il discorso) Ma come ghif fat pò a mìga idil?...òho, el gà giràt tat gér séra (scambio di: Buongiorno) Ghif mìga fat càfo voàlter?...Sìe dré a dīga a la Résa, che gér séra vèrs le dés, ghia giü con la lanternà, che 'l giràa dré ai mùr de la Giaséra...

Cia Gér séra?...Mé nò!...Pòta...'ndó sére pò mé vèrs le dés?... (verso Geremia) sére sö a càfa tò.

Gèfa Fügüret... (con malizia) chisà cófa vardàef!...

Résa (piü maliziosa ancora) I se vardàa nèi öcc...che ülièf che i fàes!

Ger. Afàre nòs'ccl!... Pò, che ghè sùcès a chèl de la lanternà?

Gèfa Ghè sùcès che 'l s'è fermàt òn momènt a 'na piànta de mùr, el gà

giràt entùren òn pér de ólte, pò gó sintit a uzà, gó ést el lantirnì a córer, pò burlà zó 'n tèra e smorsàs...pò...pò...piö negót.

Cia (seria) Ehe, sarà stat vergü che nàa a lömàghe...

Ger. (scherzando) Sé, a fóns de antàna...

Résa (con lo stesso tono) ...o a ràne, dal momènt che 'l sa mitit a curìga dré.

Gèfa Voàlter schirsìf...cèrto che adès nó ghè mìa gnà i ciodèi...e pò sa i sérca mìa de nòt...le ràne sa le sérca nei fòs...pròpie só mìga...

Cia ...e le lömàghe le ghè dòpo i temporài.

Résa 'Na ólta le ghéra de bù le lömàghe ne la Giaséra. Fórze perchè fina nel trentasìch, i cóncc Valòcc i ghé bötàa dènter l'àqua e isé quànd la zelàa d'invèrno, i caàa el giòs per le giasére de töt l'àn. Ma pò, da quàndo i gà 'nventàt el frigo i gà dismitit.

Cia Alùra l'è per chèl, che i la ciàma amò Giaséra!

Résa Sücür, ghè restàt el nòm. Me recórde che de gnàri nàem dènter a fa le biöscaröle. 'Na ólta s'è spacàt el giòs e Sigulì l'è burlàt dènter fina al lui, che i l'ha tiràt föra 'mpiombàt e zelàt come 'n candilì. El püdia debù portàga 'l quadritì a Sànt e s'ciào se se 'l s'è mìga negàt.

Gèfa (alzando gli occhi istintivamente alla nicchia di Sànt e s'ciào) Giösta!...en dó él Sànt e s'ciào!...Chèsta l'è bèla!...Chi l'ha töt sö? (tutti si guardano in faccia esterefatti per un minuto senza parola)

Ger. Ma, l'ìa lé l'otrér...me recórde che Röja Grèsta la gà 'mpisàt el lümi póch prima de l'òbit de la me pòera zia Palmìra...

Résa Pò dòpo l'òbit...me recórde che nel pasà gó ardàt en sö e gó dèt 'na rèquia per la pòera mórtà...Ma Dio che la ghé tignìa isé tant, la pòera zia Palmìra al sö Sànt e s'ciào...che nó la ghé fàa mài mancà né fiür, né lümi!

Ger. Ah, per chèl sé...e gà dizìe sèmper: Cójá préghet pò lé zia che l'è 'n tòch de gès qualunque, tra 'l piutì e 'l bosari, sènsa culür gnè sàgoma. Fa gniènt, la dizìa lé, argót el sarà stat prima de éser isé smangiàt...del rèst, mé préghe Chél sö là e Lü 'l me capés löstès...Pòta, gà dizìe: Sö là, stó mé...alùra ta préghet mé! Và vià, bröt a!nù!...Pò la me dàa 'na pàca sö la schéna, come per castigàm.

Cia La düzia ciapà 'n bastù. Alùra l'éra perchè i saìa mìa cója che l'éra che i la ciamàa Sànt e s'ciào. Perchè i saìa mìga che nòm dàga.

Résa L'è tàla e quàla...

Gèfa Ma l'è tat che l'è lé...mé, che l'è dés agn che só ché, l'ó sèmper vést.

Résa Ehe, ciào i me dés àgn...

Ger. Tànto, saì o nó saì chèl che sa préga, sèmper òn tòch de gès l'éra...

Résa (ignorandolo) En fònt la ghéra rizù!...La me pòera màma la ma dizìa sèmper che giü, che 'l n'éra fat de töte e l'éra mài nàt en ciéja, prüm de mörer el sa mès a pregà con diusiù e 'l dizìa: -Söpèl söpelòt, söpèl söpelòt...- e l'è stat asé per salvàs. L'è mìa chèl che sa dis che cònta, ma come sa 'l dis. Gàl capìt, lü?

Ger. Bèla chèsta!...Faró isé pò a' mé...l'è gnà fadigùja.

Résa Atènto però, de mìa rià tröp tàrde; perchè sóm mài quànd vé l'ùra de

- tirà 'l sgarlèt...
- Gèfa Turnàndo al mèrit...chi l'arà mài töt sö?...(guardando meglio) perchè 'l ghè pròpie miga.
- Résa Mé l'ó mìa tocàt...
- Cia Gnà mé!
- Ger. A mé 'l ma ocór miga perchè làse pregà le fómne...chèle le gà 'l memèò 'n scarsèla...
- Résa Se nó 'l l'ha töt sö la Rōĵa Grèsta!...Pòta, ma l'hal töt sö a fa?...per fàga zó la pólvèr?...
- Gèfa Màì piö!
- Cia Aliùra i l'ha robàt vergü...
- Résa Fürtüna che l'è mórta la zia Palmira...sé, se fa per dì...perchè l'éra tacàda 'n gràn fés al sò Sànt e s'ciào...
- Gèfa Fügürómes...la s'è 'nfinamài scheesàda 'na gamba per nà a tö zó Sant e s'ciào...
- Ger. L'è giöna de le gràsie che la gà ìt!...
- Résa Che cōnta chèl...miscredènt!... (riprendendo il discorso)De bù nèh!...Da alùra la s'è piö rimèsa.
- Gèfa A pòta...la ghia ciapàt 'na bèla pàca.
- Cia (cambiando discorso) Saràl mìa stat Gioàn Pìrla,el strasaröl a töl sö?
- Ger. Màì piö!...che 'l na fàes de 'n tòch de gès...
- Cia Malsaila...pöl véser stat 'na ròba de valür de ènder a chèi de l'antichità.
- Ger. Fam vègner de rìder...Sànt e s'ciào el valia gnà per el gès che l'ia fat sö...
- Gèfa Voàlter pödarìf rìder, ma per mé el fàa i miràcoi.
- Ger. Öh, adès pò!...I miràcoi...mìgole de tù!
- Gèfa Epör!...defàti...la me dizia la Bèla, che giöna, la m'ha mìa fat el nòm ma püdi 'nmaginà chi la sìes, che l'è stàda ché 'na séra e la gà pregàt tant fés, che 'l sò spüs no 'l vignìes a càĵa ciòch come al sòlit e defàti l'è ignìt, sé 'nsóma, che l'éra mìa ciòch desfàt.
- Ger. Càpita chèi dé che sa gà mìa tàta òĵa de béer. Alùra el gà j-ha miga dàde.
- Gèfa El s'è contentàt de dàga ön bröt saatù quàndo la s'è sbasàda per dislusàga le scàrpe.
- Ger. Ensóma...l'è 'n mès miràcoll!...
- Cia Alà , che voàlter òm quànd sìf ciòch, sìf pès de le bèstie.
- Ger. Le fómne 'nvéce...le schèrsa!...
- Gèfa (continuando) Ön dé Rōĵa Grèsta (guardando verso la sua porta) àsem fa piàno che nó la me sènte, l'éra disperàda perchè la ghé n'éra piö gnà ü e la gà pregàt tat e tat Sànt e s'ciào che dòpo póch münücc ghè riàt ché la siùra Angèlica a domandàga se la ghia j-öf de vènder, e sicóme l'ia restàda sènsa...
- Cia (sottovoce)...per fórsa; j-ha vènd sèmper quàndo j-è amò nel cül de le galìne...

- Résa (intervenendo)...la se sarà fàda pagà sübit löstès...en anticipo...
- Cia L'ó dit mé!...
- Gèfa ...a part chèl...come la gà j-ha vècc, envéce de portàghei a la siùra Angèlica, j-ha vindìcc a mé chignàda. Isé la gà vit sübit 'na quàch palanchìna de piö!
- Cia Che 'nfàmal...
- Ger. A mài che miràcol!...i sbalordés a' j-òrb, miràcoi del gèner.
- Gèfa Perchè sif mìga cója vöi dì a restà sènsa gnà ü!...A mé 'nvéce, e de chèsto só sücùra nèh!...perchè gó pregàt sul Lù...el gà fat troà 'l murùs a la me Santina, che l'è isé 'n brào fiöl, ànche se 'n pó 'ntregolòt...pòta nèh, tat spèrta l'è mìga gnà la me...el sif nèh!...
- Résa E a me alùra!...che só restàda védova con quàter fiöi quànd ghè mórt de dòja 'l me pòer spùs, se ghéra mìa Sànt e s'ciào che 'l m'ha fat la gràsia de troà de mèter en seminàre i me dù s'cècc e 'n de l'orfanatròfio 'na s'cèta, come garès püdìt nà a laurà quànd m'è saltàt föra 'l pòsto de bidèla?!...Giöna s'ciào, la lasàe o de 'na bànda o de l'àltra.
- Ger. Pöl dàs che lé, piö che le gràsie de Sànt e s'ciào, le sìes stàde le gràsie de me zìa Palmìra o de quàch preòst.
- Résa Sa pöl mìa raggiunà con che l'òm ché...veramènt pòs mìga dì de nò. I m'ha ötàt ànche lùr...
- Cia Té pò, quànd ta pödet mèter dei döbe, ta sét fat en bandéra...(verso la Résa) A propòjit de Tóne...l'è quàje prêt, nèh! El gà sul de ìga l'ordinasiù...
- Résa Sé èh!...l'è östa ché 'n vacànsa adès...ah!...l'è 'na gràn sudisfasiù per 'na màma!
- Cia Me l'inmàgine!...Speróm che i la mànde ché 'n paés. Chisà che nó 'l sìes lü che pöl spufàm...se alméno garó la gràsia de riàga, perchè 'l me Geremìa el gà tànte bèle fantàjie 'n del có, méno chèla de mitil a pòsto.
- Ger. Pröa a' té a pregà Sànt e s'ciào...chisà che nó 'l té fàse 'l miràcol...
- Cia (fingendo di percuoterlo) Bröt vilànch!...
- Gèfa Mé 'nsóma, che ülif...sentaró la mancànsa de Sànt e s'ciào...de sücür i l'ha portàt vià. E se ghèsem de ciamà la Carabiniéra, la moér de l'apuntàt, che l'è isé bràa a risòlver le quistiù? Anche le piö misteriùje...vé ricurdìf chèla ólta dei làder che i ghéra lasàt le fulàde sö la néf che nàa vèrs el polér e mìa chèle de quànd j-è turnàcc endré.
- Ger. Ehe, ma lé, l'éra 'n laür de póch...l'ó capìda a' mé...quànd j-è vignìcc el ghéra gnamò fiocàt e quànd j-è scapàcc col sàch de le galìne i gà caminàt endré sö chèl tochèl de néf frèscà.
- Cia E alùra, coi salàm dei Ozèi che dìzet?
- Ger. Sé, lé, l'éra 'n pó piö 'ngarbiàda la ròba, perchè i làder nó i vignìa mìa de föra ma...j-éra 'n càfa. Pò 'l mistéro piö bèl,l'éra perchè 'nsìma a la tóla, el gràs l'éra sèmper bèl distés, perchè chèl'ajen de sö fiöl el ghéra fat el büs de sóta per tirà föra i salàm. Nóm fat del

- rider con chèi salàm lé, perchè ànche mé sére de la combrìcola.
- Cìa El mète gnà 'n dōbe. Però, se ghéra mìa la Carabiniéra che la mangiàa la fōja e la gà fat cantà 'l fiöl, el sarès stat òn mistéro amò ach adès.
- Tutti Ah sé sé!... Chèl sé!
- Cìa Vèdet dóca! ...àda, vó pròpie a ciamàla;almànghe saróm vergóta de precìs; vé par mìga?
- Résa Dizarès de sé!...Va, va...
- Ger. Va a' té... (Cìa esce).

3a Scena (Geremia, Gèfa e Résa)

- Gèfa L'è 'n bèl mistéro nèh!...Me par pròpie che 'l ghé sìes stat gér...a méno che, coi fiür che ghè deànti e 'l lümi 'mpìs, gàbe mìa fat càfo che 'nvéce Sànt e s'ciào el ghéra zà piö.
- Résa Cèrto che l'è 'n bèl figàt a portà via 'n laür del gèner; se nó l'ha fat vergü per deusiù o per vìga 'n ricòrdo de la pèra zìa Palmìra...alùra i püdià a' domandàl. Mé, per mé, gó edèa...(lentamente) che vergü...che ghé 'nteresàa de troà vergóta...(con intenzione) dòpo la sò mórt, el sìes stat bù gnà de rispetà Sànt e s'ciào...
- Ger. (alterato) Nèh, òho...che ölarèsef dì con chèl "vergü" lé?...
- Résa Sói pò mé...a mé nó me 'nterèsa sai se la gà lasàt quàch testamènt o nò...per mé pòs sèmper dì, dìga pirdìt 'na grànt amìca e che la sarà sèmper nel me cör.
- Ger. Càra la me siùra, se la öl fam capì che a mé pöl enteresàm 'na ròba del gèner la se sbàglia de gròs. Per mé la zìa Palmìra,che la saia a per tròp che sarès stat l'ünich eréde, la ghéra mìa motivo de fa testamènt, dal momènt pò, che sa pöl dì, e nó me vergògne, che la m'ha sèmper mantignìt fina a 'ncö. Se la ghès vit quälche idèa contràre la ma l'arès d'ida, sènsa tàte bàle.
- Gèfa L'è chèl che pènze pò a' mé.
- Résa Però, el sif nèh!...A mé me piàs dìga pa al pa e vù al vù...dèle ólte pöl véser fadigüs spiegà chèl che sa öl a chi gà interès contràre...
- Gèfa Però la saia che voàlter dù vé ülif bé e che ghéref intensiù de spufàs, dóca...sedenò la se sarès fàda 'ntènder.
- Résa Vé dizaró che sé, la idìa che la Cìa la ghé ronzàa dré a Sgusùla Becér...scüfìm, vülìe dì a Geremia, ma la capìa ànche 'l perchè, dàto che sò niüt la nà fat pasà prüma...dizómel tra noàlter.
- Ger. Sé, l'è éra...fin che sìe züen...però adès l'è n'àltra ròba e ànche me zìa, con la Cìa, la ma mài d'it de nò.
- Résa Vidif dóca!...Per fórsa, la va mài d'it de nò...piötòst che piö ontéra,...la dizìa...piö ontéra amò piötòst!...La acetàa i laür come i-éra. Oho, sére 'n confidènsa con lé, e tàte ólte la me dizìa che l'éra preocupàda ànche se 'n fònt... (in quel mentre si odono i passi avvicinarsi)

4a Scena (Detti più Cìà e Carabiniéra)

- Cìa (entrando con la Carabiniéra) Ecol, l'ó troàda sùbit e gó zà spiegàt de chè ròba se tràta, ma la vòl véder de persùna.
- Töcc (Scambio di: Buongiorno!)
- Carab. Dóca, cüntim sö 'n pó...chèl Sànt laür là...che Sànt érel?
- Töcc Sànt e s'ciào...
- Carab. Apunto!...Gó mài sintìt gnà chèsta...l'éra, 'nmàgine, en chèla nìchia lé...(indica). Quando l'if vést l'öltema ólta?
- Résa Só sücùra che l'altrér, dòpo l'òbit de la zìa Palmìra, el ghéra amò, perchè mé me só fermàda per d'iga sö 'na rèquia.
- Carab. E iér, ghérel amò?
- Résa Mah!...Fórse sa gà mìà fat càfo perchè l'éra 'n pó quarciàt dàl fiür...pöl dàs che l'éres zà sparìt.
- Carab. La me dizìa la Cìa che l'éra 'n laür sènsa valùr. El véra o püdiel v'iga 'n valùr de antiquariàto?
- Résa Mah!...Mé nó crède...el ghéra 'n valùr afetìvo, chèl sé, perchè la zìa Palmìra la ghé tignia fés, ma 'l ciamàem Sànt e s'ciào perchè nel tèmp l'è stat dismentegàt e ormài nó ghia piö nüsù che 'l püdià tiràga föra de le sembiànse credìbili...l'éra praticamente ön tòch de gès.
- Gèfa Ma l'è mìà per el valùr che sóm dré a sercàl, ma per el fàto che 'l ghè piö. Con tàta ròba bèla e bùna che ghè 'n giro, pròpie chèl, ghérei de nà a portà vià. Almànch sai le rizù. L'è 'n bèl mistéro, nèh!
- Carab. Gh'if rizù...gh'if vést quàch strasaröl a girà lönedé séra...o iér matìna...o dopomesdé.
- Töcc Nò!
- Carab. Defàti...j-è mìga stacc gnà de mé...ghè pasàt el formaì...chèl el vé töcc i lönedé... ma chèl l'è ignìt a la matìna, e ché 'l s'è mìà fermàt perchè ghia 'n pé l'òbit...dòpo ghè gnìt Càco coi póm, ma chèl l'è föra d'ògne sospèt...
- Cìa ...chèl del pès el vé al venerdì...chèl de la lisìa e 'l saù...
- Carab. ...però ghè pasàt el palér martedì, ma ànche chèl l'è 'na bràa persùna...de làder ché 'n giro...bé, argü i ghè...come Manìna Svèlta, ma chèl l'è specialìsta 'n bicicletè...
- Cìa ...ghè 'l Söca...
- Carab. ...Zà, ma chèl l'è dènter!...Pò, chi ghé sarès?...
- Cìa Ma mé me domànde cófa i pöl ricaàga de chèl tòch de gès che l'éra...
- Carab. Gès...gès...ècol, el gès! (e si dà una manata sulla fronte) Che stüpidà a mìga pensàga prima...Cèrto, el gès ! (tutti rimangono a bocca aperta) Gh'if fat càfo che söi mür e sö la stràda ghè scriit en töcc i cantù W Juventus e W Milan. Anse, gó d'it a giü dei s'cècc: Scarabòcia mìà sö i mür che i sta mal...Che stüpidà a mìga pensàga sùbit. (a questa uscita le donne rabbrividiscono)
- Gèfa Che sacrilégio!...Spacà sö Sànt e s'ciào per scarabocià sö i mür. Diò Signùr, en dó sóm riàcc!...

- Résa I gà spetàt che müries la zìa Palmìra per portàl vià. Lé, l'éra tröp devóta e la ghé ardàa dré.
- Cia Bifògna fa 'ntervègner l'asiprét.
- Ger. A nò!... Ciamà 'l vèscov!...Fam òn piazzér alà, per òn tòch de gès.
- Résa Se l'è per chèl, só gnà se l'éra benedèt!...(rivolta a Gèfa) .Adès che ma vé 'n mènt...gó ést a' mé el sò s'cèt, el Nàno, con de 'n tòch de gèsen ma.
- Gèfa El sarà mìga éral Vó sübit a éder. (esce a destra mentre anche Geremia sale le scale e rientra in casa)
- Ger. Ghé mancàa amò ànche Sànt e s'ciào adès, per mitile 'n moimènt.

5a Scena (Carabiniéra, Résa e Cia e poi Gèfa)

- Carab. Sens'àlter l'è nàda isé. Chèl piö berichì el l'ha tiràt zó e pò i n'ha fat òn tòch per ü per scarabocià e scrier en tèra i sò zöch, el móndo, i quadrècc, le pìste de le autine e i sò W chèst o W chèl.
- Gèfa (rientrando, tenendo un pezzo di gesso in mano) Ardì fómnè, ardì...l'éra 'l nas del Sànt e s'ciào.
- Carab. Ecol, come pensàe. Nóm a domandàga argóta ai s'cècc; fórsè góm zà risòlto e troàt la solusiù del càjo. (sta per uscire seguita da Gèfa, ma gli si rivolge, dicendo:) Stì ché vó, che de mé el garà piö südisiù. (esce a destra)
- Cia Entàt naró a éder cója 'l vól de mangià chèl là. (e sale in fretta le scale con l'intenzione di mancare per poco e non lasciarsi sfuggire le novità)

6a Scena (Résa e Gèfa)

- Résa Però, che stràna combinasiù. Quàje quàje ghè amò suertèra la pèra zìa Palmìra,i gà fat l'òbit l'otrér, che la ghé tignìa tat al sò Sànt e s'ciào che la la netàa, la ghé mitìa i fiür e la ghé 'mpisàa i lümü e de spès la se mitìa a dì le orasiù quàter sìch vólte al dé...La s'è rumpìda la gamba a forse de nà sö e zó de la scàgna per mitiga i fiür...e gà 'l dizìe sèmper...Lasim fa a mé che só piö zùina! Someàa 'nfinamài de fàga despèt.
- Gèfa (che teneva un occhio verso casa preoccupata dell' interrogatorio al figlio, ma che nondimeno amava pettegolare) Sa pöl dì che l'è stàda la sò ruìna, perchè dòpo de alùra l'è piö piö piö stàda bé.
- Résa L'è nàda 'ndré pit per pit fin che ghè gnìt chèla complicasiù al cör e alùra ghè stat piö gniènt de fa.
- Gèfa Pòta...la ghéra 'na bèla età nèh! Otànta quàter...
- Résa ...a l'òt de óst j-ha facc.
- Gèfa Sa èt che 'l Signür el ghìa saltàt la sò pàgina!
- Résa Sa èt!...Va ricurdif che j-ha vülìcc festegià con töte noàltre isé bé che l'éra nel lét, perchè la dizìa, che j-éra j-öltem. La ghìa rizù poarìna..

- Gèfa ...la sa sintia sö la fi!
- Résa Sé sé...l'è stàda l'ünica nòta alégra en mès a tat pregà!...Pòta...en pó la pregàa a' per chèl'áfen de sö niüt, perchè 'l mities el có a pòsto.
- Gèfa Ah sé pò. El gà 'n mènt apéna 'l béer e le fómnne...Pò chèla Cìà lé...l'è tat che la ghé sta dré per fas spufà, ma só miga mé se la riarà.
- Résa Mah, i dīs che tira de piö 'n caèl de s'cèta che 'n pér de bò...del rèst el sarès a' mèi...pödarès véser la sö fürtüna. Pòta nèh, fórsa la spéra pò a' lé ne l'eredità...
- Gèfa Lé sé, chèla büzüna, ma lü el nà asé de ìghela, me dize, sènsa spufàla...el dīs sèmper che dòpo...el prüm mès l'è töt mél, ma dòpo l'è töt fé. Chè sal lü se 'l gà mài pröat...e alüra el tira en lóngà...Cèrto che ai tèrmegn lónch ghé pìsa 'nsìma i cà.
- Résa L'è 'n berichì...ma 'n dé o l'óter bifognarà che 'l fàse la piéga...e mià sul chèla de spufàla el garà de fa...ma ànche chèla de nà a laurà, magàre...
- Gèfa (insinuando) Fórsa che ghé s'ies dei döbe sö l'eredità?...
- Résa Nò, gó mià dit chèl...ma a difel ché a vó...sò zia l'è miga stàda tröp contènta de la v'ita che 'l gà fat...òho, nel giro de póch àgn el gà pestàt föra tóta l'eredità de sö pàder...pò l'è vignìt a piànzer de la zia...
- Gèfa ...envéce de sercàs el laurà...
- Résa ...e lé, pòera crìsta, la dizia: -Pòta, l'è l'ünich niüt che gó!- Ghé paria de fa 'n detórt al sö pòer fradèl e alüra la gà dit...mé ta dó 'n tanto al dé e miga de piö e ta ghé dét n'öciàda ai contadì. Se te va bé cojé béne...sedenò ta sa ràngiet e ta sa dét de fa.
- Gèfa La gà fat bé...n'àltra ólta l'empàra...
- Résa ...per chèl che gó dei döbe che la gàbe lasàt tröp, perchè sedenò j-ha pèsta föra tūrna töcc...a méno che...a méno che...
- Gèfa A méno che...dizim...
- Résa ...a méno che nó la gàbe dat en ma töt a nà spécie de tutóre...
- Gèfa Ma che ma dizìf!...Pòta, gó ést mé ché en moimènt de zènt quàt tèmp fa...sói pò mé...ai prim de setèmber...
- Résa ...pöl das...pöl das...(e pare voglia fermarsi)
- Gèfa (invogliandola) Cèrto che vó s'ief de càfa fés co' la zia Palmìra...ghé 'n sarif de ròbe...
- Résa Sé, pòta...ma miga töt però...la zia Palmìra l'ìa sèmper piötòst riservàda sö le sö ròbe...la nà mià föra de carezàda...ghé piazia piö tant saì chéle de j-àlter...(ma subito correggendosi) a ólte la domandàa dei parér...ma la nà a tōga la ólta de lóns per mià fas capì tröp...l'ìa fürba, e la saia tocà do' la ghia de tocà.
- Gèfa Che ma cüntif!...Cèrto che l'eredità l'è sücüra per Sgusùla Becér e l'è chèl che me preòcupa piö de töt, perchè adès che ghé mórt la zia, lü 'l deentarà 'l padrù de töt, càfa, teré...Dìo el mànda le söche a chi gà mià porsèi...e i sólcc, che la gà de ìghen lasàt 'na möcia, ma sicóme 'l gà n'ha mài asé, che l'áfen, el pesegarà a crisìga j-afìti.
- Résa Mah, siùra l'ìa siùra de sücür, ànche se la fàa 'na v'ita ritiràda. L'ìa

fàda zó a la bùna.

Gèfa Pòta, l'ia siùra de famìa... pò con töcc i ciós e le càfe che la gà...che la ghìa...vé racomànde...

Résa Però ardì che la fàa a' tat bé nèh! I la ciamàa töcc la zia Palmira perchè la fàa a töcc del bé.

Gèfa Ah, chèl sé...bràa, de sentiment...

Résa Bijògna sènter le sò poeje...la ma nà fat sènter vergöna...ma l'éra gelùja...j-ha tignia per lé...En troóm pò gnà piö de padrù isé bù...va 'l dìze mé, fómma! (ogni tanto Cìa ,spia fuori dalla porta per vedere se ritorna la Carabiniéra)

Gèfa L'è chèl che va dizie prima...chisà chèl che ma combinarà sö Sgusùla Becér. Se pò 'l sa mèt con Cìa Ruscùna, ambisiùja come l'è, ciao Pì, restóm en bràghe de téla...

Résa Mah!...Padrù del töt...só mìga!

Gèfa Magàre sif zamò vergóta e ùlif mìga dìmel.

Résa Nò nò, só gnènt de precis...vé 'l züre...dipènd dal testamènt.

Gèfa Dài che sif vergóta e ùlif mìga dìmel.

Résa Nò, vé l'ó dīt...ma de precis só negóta. Dài sò discórs, me parìa de capì...

Gèfa Cójá ve parìa de capì...ma fif sta sö i spì...dizimel nò...só mìga pò de chèle che ciciàra 'n giro...

Résa Nò,nò, vé l'ó dīt...de precis só negót...vedaróm.....vedaróm...l'è quistiù de ùre...pòs dif gnènt per adès....però ècol...pòs dif...(in quel momento entra la Carabiniéra) Dòpo, dòpo vé cöntaró...

7a Scena (Résa, Gèfa, Carabiniéra e Cìa)

Cìa (sul pianerottolo, davanti alla porta di Geremia) Vègne piö tårde a mèter sö la minèstra. (e scende)

Carab. L'è nàda come che pensàe. I gnàri i gà troàt gér matina, martedì, i tòch de Sànt e s'ciào e i n'ha fat en tòch per ü, e fin ché ghè gnènt de speciàle, ma 'l piö bèl l'è che j-ha troàcc nel cantù de l'órt de la Résa. (rivolta a la Résa) Com'öt?

Résa (cadendo dalle nuvole) Nel mé órt?!...Ah, mài piö!...Se nó j-ha bötàcc dènter vergü...A méno che...adès che ma vé 'n mènt...don Tóne, me fiöl, el ghìa 'mpromès a la zia Palmira che, dòpo la sò mórt, prima nò perchè ormai la s'éra ufàda a vidìl cofé, lü 'l garès töt sö Sànt e s'ciào per restauràl e pütüràl de nöf. Só che 'l ghéra intensiù de fal e fàga dènter òn Arcàngelo Gabriéle o 'n Gejù Bambìno, sói pò mé, perchè l'éra mia giösta, el dizìa, ìga deusiù per en laür che ghéra mia significàt, ànche se le orasiù j-è sèmpèr bùne, però...

Carab. Sif se 'l l'ha fat?

Résa Pòta, sói pò mé; só sèmpèr a laurà...sóm dré a netà le scöle...però l'è sö 'n càja don Tóne...fó prèst a domandàghel. Permès!...(e sale le scale).

Gèfa Asìm nà a éder me fiöl cója 'l combina. (esce a destra correndo)

8a Scena (Carabiniéra e Cìà)

Carab. (seguendo un suo ragionamento) Nò, perchè l'è posìbil che la sìes nàda isé. Se don Tóne el l'ha töt zó per pütüràl, pöl das che 'l gàbe pensàt che 'l valies pròpie negót e 'l l'àbe bötàt vià. E alùra se spiéga töt...

Cìà Dizìf che la sìes nàda cofé?...Alùra sa spiéga töt sücür...pò, a chèl sa pöl cridìga...a méno che...vergü, nel cercà vergót...ma nò...

Carab. A cercà?...E cófa ghérei de cercà...

Cìà Nò, nò...èhe cèrto...sücür...che ghérei de cercà?...

Carab. (tra sé, a parte) La m'ha mitit en pòlès en de n'orècia...Mah, ardóm se ghé caóm vergót de precìs, sedenò ultaróm sö.

9a Scena (Carabiniéra, Cìà e Résa)

Résa (scendendo le scale) Ghè nüsü misteri e don Tóne 'l me l'ha spiegàda come l'è nàda. Lönedé séra lü, quànd l'è turnàt da la canònica, che l'è stat con don Péder, el siòr arsiprèt, a me fiöl, nel pasà sóta Sànt e s'ciào, ghè gnìt en mènt la promèsa fàda a la zia Palmìra. L'è saltàt söl taulì, el gà spostàt i fiür per tö sö Sànt e s'ciào, ma nel müis ghè balengàt el taulì e ghè burlàt en tèra 'l gès, che ghè saltàt vià 'l có e 'l böst l'è nàt a tochèi. L'è amò tant che l'è mìa burlàt zó, el m'ha dèt, che 'l püdia fas del mal.

Cìà (guardando in terra) ...èhe!...ardì ché, le mìgole de gès.

Carab. Enfàti. Alùra 'l gà ciapàt i tochèi de gès e j-ha bötàcc nel cantù de l'órt. Adès sóm chi j-ha bötàcc.

Résa Pòta, el gà pensàt: ormài l'è piö bù de negóta. L'è mèi che pórtes ché 'na bèla Madóna de Lùrd, che almànch faró 'na sorpréja a töcc e se i pregarà i la farà per vergót. Cèrto ormài che la sorpréja la ghè piö.

Cìà Fa gniènt...l'è sèmper 'na bèla idèa.

Carab. Chèsto vöi dì che lönedé séra el ghéra zà piö, martedì de matìna i gnàri i gà troàt i tòch de gès per zügà e fa i scarabòcc e töt pödarès fenéser ché, se non chè...

10a Scena (Carabiniéra, Cìà, Résa e Gèfa)

(entra la Gèfa)...e adès ghè ché ànche la Gèfa, che l'è nàda a domandàga töt a sö fiöl e la pöl confermàl. I gnàri i gà töt sö 'n tòch de gès per ü, ma ghè stat giü, el piö vesenèl de töcc, che 'l gà töt sö 'l có, ma quànd che 'l gà ést che j-óter i zügàa e lü 'l püdia mìa perchè 'l có l'ia gròs, el gà pensàt de spacàl e sènsa dì gnà sìch gnà sés el l'ha picàt en tèra. Mönömà ghè saltàt föra 'na büsta che lü 'l gà pesegàt a mitìsela 'n scarsèla. El Nàno, fiöl de la Gèfa, el l'ha ést e 'l gà dèt: -Che ghét troàt?- Ma chèl l'è scapàt e 'l gà piantàt lé i sö tochèi de gès che 'l Nàno el gà pesegàt a tö sö. Ela stàda isé, Gèfa?

- Gèfa Tàla e quàla...defàti cojé el ma l'ha còntàda pò a' me fiöl adès.
- Carab. E alùra ghè de dì. Coja érela chèla büsta?...Cója ghéra dènter?...Erel vergót che 'nteresàa la pòera zia Palmìra?...
- Cia Oh Dìo...el testamènt!
- Carab. Sé, càra la me s'cèta; pöl das pròpie che se l'è miga chèl, vergóta de interesànte pöl véser.
- Résa Ma 'l s'cèt che 'l l'ha troàda, chi érel?
- Gèfa L'è stat el Zirbì, el fiöl de Calìsto.
- Cia Zirbì!...pèta pèta pèta! Adès che me vé 'n mènt..Quànd só nàda a ödà 'l spórch ne la Seriöla, gér matìna, gó ést Zirbì a dàga 'na büsta zàlda a sò pàder. 'Na büsta zàlda, sé 'nsóma, culùr portogàl, pò gó ést che 'l gà dít vergót, lü 'l m'ha dat n'öciàda, pò 'l l'ha mitìda 'n scarsèla e j-è curìcc en càfa töcc dù.
- Résa Adès capése...la zia Palmìra la ma dizìa sèmper : -Sànt e s'ciào l'è 'l me confórt (calcando) a lü ghé "afide e confide" le me péne.- Tàte ólte la tülìa sö 'l Sànt per tignìl en càmera e piö de 'na ólta só ignìda mé a töl quànd l'éra malàda e a portàl al sò pòst la matìna dòpo, perchè la dizìa che a la nòt el ghé fàa compagnia...e a mé m'è màì vignìt en mènt che la püdia casàga dènter vergóta. Che stüpida!
- Gèfa Alùra l'è 'l sò testamènt a del bù.
- Cia Però se Zirbì el ga l'ha dàda a sò bubà che l'è amò piö berichì del fiöl, nó la edóm gnà piö.
- Carab. Nó pènze che Calìsto el na fàse argóta; a lü, se l'è 'l testamènt, nó 'l ghé sèrf a negót. (tra sé) Gó edèa 'nvéce...ma vedaróm.
- Cia Ma se l'è del bù 'l testamènt bijónga ciamà Geremìa, che l'è ròba sò. (e in fondo alla scala chiama :) Geremìa! Geremìa!

11a Scena (Carabiniéra, Cia, Résa, Gèfa e Geremìa)

- Ger. (viene sull'uscio) Che ghét, che ghét de uzà?
- Cia Ghè saltàt föra 'l testamènt de la pòera zia.
- Ger. El testamènt?...ma sét màta. Ghè n'è mìa de testamènc...gó màì saìt gniènt mé de testamènc.
- Cia Ta l'ó dít che 'l püdia ésega...và a töl...và a töl...
- Ger. (intanto scende) Come come nà a töl, nà a töl...nà a töl endóe?
- Cia Da Calìsto. El l'ha troàt Zirbì nel có del Sànt e s'ciào e 'l gà l'ha dat a sò pàder.
- Ger. Ah, se l'è isé vó a töl sücür...l'è ròba me e bijónga che 'l ma la dàghe (e và verso la porta di Callisto) Vó a töl sübit!
- Carab. Òn momènt. L'è miga gnamò ròba sò. Prima vòì vidìla mé la büsta, perchè de büsta se tràta; se la sarà sò, gà la daró, sedenò vedaróm a chi l'è 'ndirisàda.
- Ger. (gridando) Come a chi l'è 'ndirisàda...Nó la pöl véser che 'ndirisàda a mé e ànche se l'è mìa destinàda a mé, la me spèta de dirìto come ünich parènt de la zia Palmìra. Gàla capìt?
- Carab. E se 'nvéce l'è 'ndirisàda a vergü àlter?...El pórtè pasiènsa, che

pasiènsa la pórtà conoscènsa.

Ger. Beh, alùra...alùra...alùra ardóm a chi la và.

Résa Se l'è 'l testamènt pöl das che l'enterèses töcc quàncc...che sal lü.

Ger. Ah, perchè gà n'if miga mangiàt asé voàlter de sólcc...ölarèsef majàghen a dòpo mórtal!

Résa A noàlter la gà fat del bé...lù sé el gà saìt majàghen föra fin che 'l gà püdit e se la ghès d'ighen lasàt gnà ü, ma ridarès a' chèl de dré.

Ger. Bröta begòta de 'na begòta...àsem deentà 'l padrù pò ta edarét come ta sistéme.

Carab. El se càlme, el se càlme...nüsü vöi portàga vià negóta.

Ger. El crède àch...só miga nasìt söl solér mé...catì miga sà bàle che só bù pò a' mé a fa 'l me interès. L'eredità la làse mìa scapà.

Cia Sö chèsto, ghè póch de fa, e Geremìa el gà rizù.

Résa Malsaila!

Gèfa (a la Résa) Alùra l'éra chèsto che sif mìa riàda a dìm...che la ghia fat el testamènt. Ché, ghè de rider!... (in quel mentre si apre l'uscio di Callisto ed esce Rőja Grèsta, la moglie).

12a Scena (Detti più Rőja)

Rőja Che bordèl ghè ché 'nsóma stamatina, che gó 'l me spüs che 'l stà gnà 'n po' bé e voàlter dismitif miga de uzà.

Carab. Ah! L'éra 'n càja e l'è màì gnìda föra. Chè maniéra dal momènt che ghé dàa fastìde 'l vuzà. O 'nvéce ghérela póra che ghé sercàem vergóta?

Rőja Mé, m'enterèse 'n càja me e mìa 'n cà dei àlter.

Résa (con ironia) Che bràa fómna che l'è deentàda !

Rőja Cèrto che só miga n'empasùna come lé, che l'éra sèmpèr tacàda a la zia Palmira.

Résa Noàltre sérem amìche e pò piö.

Rőja Sul, che lé la ghéra le palànche.

Résa Che öl dì chèst...che öl dì...La ghé d'ighe piötòst al sò spüs de vègner föra, che góm 'na ròba de domandàga.

Rőja Ve l'ó d'it che l'è malàt...el se sènt miga bé...el gà it la féer töta nòt.

Résa Ma se l'ó ést gér a girà...che gál...el mal de pànsa...o él come cèrte fómne che le sa sèmpèr en dó ghé döl.

Rőja Bröta dispiazènta! La nàghe a idil...el gà 'na bröta intosicasiù!...

Gèfa Perdiò! Che gál majàt?

Rőja Ma gnìent a vó. Gér séra el gà majàt le ràe con de 'na salsisìna...sa èt che l'è stàda chèla.

Carab. Vegnóm al sòdo. E de la büsta che 'l gà dat sò fiöl Zirbì, che n'ál fat?

Rőja Quàla büsta...gó ést nösöne büste mé...

Résa Dài dài...gnì zó de bèl...che ormài sóm töt e l'è inütil scónder.

Rőja Mé gó gnìent de scónder...gàla capìt lé.

Gèfa Argót ghé sarà, se ülif miga dàla 'ndré.

Carab. A chèl pünto ché, la me dàghe scült che l'è mèi...la ga dìze al sò

spùs de tiràla föra, che ormai góm le pröe che la büsta el gà l'ha lü.
(In quel momento si apre la finestra ed esce una mano che stringe una busta arancione aperta).

13a Scena (Detti più Calisto)

- Call. (a Rōja) Tò la sò büsta...dàghela 'ndré e che i sa la góde...mé, l'ó zà gudìda asé. (la lascia cadere in terra e ritira la mano).
 Rōja Ma nò...ma nò...sét màt...dàghela mìà.
 Call. Ma l'è 'nütìl...l'è la sò.
 Résa Edet che la ghè...bröta 'mpustùra. (qualcuno prende la busta e la consegna alla Carabinièra)
 Carab. Càlma, adès vedarom a chi l'è 'ndirisàda
 Ger. A mé cèrto...a chi sedenò.
 Carab. Ché ghè sò gnènt...nüsü indirìs.
 Call. (dall'interno) Sücür...sedenò l'arès consegnàda, nò!...
 Carab.(L'apre con calma e gli dà uno scorcio) Sìto sìto sìto. (ma l'attenzione è al massimo) Ché ghè 'na poeña bèla e bùna. Sintì:

Nel quàrt mur de la giaséra
 de la tèrsa, da mansìna
 se ta sérchet, lé 'n vèrs séra
 'n de 'na büza picinìna
 ta troarét ben preparèt
 ór e scrìt del me lasàt.
 Fó sul chèl che 'l cör ma ispìra.
 Ciào a töcc quàncc.

La zia Palmìra.

- Ger. Alter che testamènt. (ride) Ah!, ah! ah! L'è giòna de le sò troàde. L'if gnamò capìda!
 Cia Saràl mìà scundìt là 'l testamènt...nel büs del tèrs mùr de la Giaséra.
 Gèfa Alùra l'è éra...El lümi che gó ést gér séra a le dés, l'éra mìga 'na bàla...ghìf vést Résa...e l'éra Calìsto chèl che ghè nàt a cercà...el cercà l'ór...chèl can de l'òstrega...l'ór el cercàa.
 Rōja L'è mìga éra...l'è mìga éra.
 Call. (dall'interno) Làsa che i dìghes...làsa che i fàses...fa sìto.
 Cia E perchè alùra 'l dà endré la lètera?...ta l'ét troàt l'ór...mìga scundìt...tira föra l'ór. Vé föra de lé...vé föra a spiegà le tò rizù...mìga sta sarèt sò, che ormai al tò mal ghé credóm piö nüsü!
 Call. (ad un tratto si spalanca la finestra e nel mezzo appare Callisto col viso tutto fasciato, con fuori solo gli occhi e la bocca. La mano destra pure fasciata) Eco l'ór che gó troàt. Òn nì de martinèi rabiùs gó troàt...àlter che ór...òn nì de martinèi che i m'ha fat deentà mat.

Tignìfel el vòst ór...mé ghé n'ó it asé. (per un attimo rimangono tutti sbalorditi in scena muta poi scoppia una risata generale.

FINE DEL PRIMO ATTO